

עין משפט
נר מצוה
יח:

ח א ב ת"י ס"י חס"ל
שנים ס"ה סתם עשין
סנ טוש"ע ח"ת ס"י קנה
ספיק לא:

רבינו גרשום

פירש רבי יוסף מה שחזק מזה מזה
אמר ליה רבנן אי צנינאמא פ' ואמ'ת'
מלך מוקס וזהו מוק' לחלדל
שיאלו הפרחים יש לומר שהפרחים
אין בי'א מעט(ה) וזכור או יומים שימנו
אין יטולין להוק: וא' א' סמך
הי' שבחב' א' מר' בשלמא לאני
לאמר סמך אחי שפיר דמיירי סמך
צעל דבורים נמי ואע"ג דהשח'ת'
לס"ד דדבורים נמי מוק' לחלדל
קמ' מלך מוקס סברי דזעל
המוק' שני דהיינו צעל חרדל להרחיק
את (א) כל ההשח'ת' כמו גני בור
דלס סמך להראשון על המיזל השני
מרחיק כל ששה טפחים ורבי ורבי
סבר כיון דדבורים נמי חרדל ועשה
קלח שלא כהוגן שסמך על המיזל
שזה עמיד לכול לזרוע סמך על אע"פ
צדיק' אנו יכול לתועש שלא אסמך
מ"מ קלח שלא כהוגן עושה (ובס') צעל

חַרְדֵּל יוֹכַל לְסַמֵּךְ וְלֹא דָמִי לְבוֹר הַדֶּחַק
הַהֶחָק אֲזַל הַכֹּחַ לֹא אֲזַל לְרַעַל דֹּחַק
דְּכִיּוֹן דְּמַרְוִיבוֹ מִזִּקֵּי הָאֲדָרִי עַל כֵּן
סִמְכָם אֲמַר כִּי מִזִּקֵּי בְּלוּקָה שׁוֹרֵף הָאֵשׁ
הַמִּזִּיק לְהַרְחִיק אֶת עֲלֻמָּא אִף עַל פִּי
בְּרוֹת וְאִיכָא הַסְכַּד מְרֻבָּה אֲזַל מַשְׁרִי
אִילוֹנוֹ מְחֻמְרָא וְשֹׁמֵר דְּבִרִּים הַנְּסֻמְכִי
מִזִּקֵּי לְחַרְדֵּל וְיִרְצֵן צֶלֶל דְּבוֹרִים לְהַרְחִיקֵי
עַל דְּבוֹרִים תַּחְלֵה וְנִלְתֹק וְלֹא הִי
וְגַם לֹא יִטְרַךְ לִיּוֹמֵר דְּלִרְבָּנֵי דְּבוֹרִים
הִיא מַחֲזִיר רַבִּי יוֹסִי לְצֶלֶל חַרְדֵּל לְסַמֵּךְ
לְהַרְחִיקוֹ כֹּל הַהֶחָק אֲעִי"פ שֶׁמֶךְ
י"ז לְדַמִּיר חַרְדֵּל מִשְׁמַע דְּמַחֲזִיר
כְּשֶׁכֹּחַ יִרְק וְנִלְתֹק וְכִי"ל חַרְדֵּל לֵמַה יִי
יוֹסִי לֹא פִּלְגֵי אֲזַל חַרְדֵּל מִשּׁוֹם דְּדִי
נָבִי אִילֵין וְבוֹר וְשֹׁמֵר רִיבֵנָה לְעֹלָם נִבִּי
לְהַרְחִיק שְׂוֹאֵי"ל הִיךְ וּפְרִיךְ כִּיּוֹן דִּשְׁ
מַלְלֵי דְרַבִּי יוֹסִי וְכִיּוֹן דִּשְׁמַע לְהַרְחִיקֵי
לְאִשְׁרֵי"ו (ו) דְּבִרְיָאָה בְּדִידֵי שְׁמַעַשׁ
וְיִרְק נִמְי מִשּׁוֹם דִּהְחֻמֵּל כְּכֹר לְהַקְשֻׁמוֹ
עַל הַקְשָׁה בְּתַחְלֵה וְלֹא חֵמֵל הִיכִי מִיכִי
עַל הַקְשָׁה בִּי חֵמֵל וְכִי"ל שְׁמַעְשָׁה הַרְשָׁא
פְּרִיךְ מַלְלֵי דְסִבְרֵי דְרַבִּי יוֹסִי כִי"ו וְהַקְשָׁ
מִזִּיקֵין לְחַרְדֵּל מַלְלֵי מִקְּסוֹם כִּיּוֹן דְּסִמְךְ
לְצֶלֶל חַרְדֵּל אֲזַל כִּיבֵר דִּשְׁמַע עַל הַקְשָׁה
כִּי"ו אֲשִׁי"ל שְׁמַעְשָׁה בְּרִבְכָּה מִשְׁמַע

לֹא יִחְפּוּר פֶּרֶק שְׁנִי בְּבֹא בִתְרָא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא לְךָ אֶת-אַחֶיךָ וְאֶת-בְּנוֹתֶיךָ וְאֶת-בְּנֵי בְנוֹתֶיךָ וְאֶת-בְּנוֹת אֶתְרוֹן אִשְׁתְּךָ וְאֶת-כָּל-אֲבוֹתֶיךָ וְאֶת-כָּל-אֲמוֹתֶיךָ וְאֶת-כָּל-אֲבוֹתֵי אֶתְרוֹן אִשְׁתְּךָ וְאֶת-כָּל-אֲמוֹתֵי אֶתְרוֹן אִשְׁתְּךָ וְאֶת-כָּל-אֲבוֹתֵי אֶתְרוֹן אִשְׁתְּךָ וְאֶת-כָּל-אֲמוֹתֵי אֶתְרוֹן אִשְׁתְּךָ

וואו דלא סמוך היכי משכחת לה אמר רב
נפא בלוקח אי בלוקח מאי טעמא דרבנן
ועוד מאי טעמא דרבי יוסי אפילו משרה
וירקא נמי אמר רבינא קא סברי רבנן על
המויק להרחיק את עצמו מכלל דר' יוסי סבר
על הניקא להרחיק את עצמו וא"כ הניק אפ'
משרה הירקא נמי אלא לעולם ר' יוסי נמי על

המויק סבירא ליה והכי קאמר להו רבי יוסי לרבנן תינח משרה וירקא דהני מוקי הני והני לא מוקי הני אלא חרדל ודבורים תרוייהו מוקי אהרדי ורבנן דבורים לחרדל לא מוקי ליה אי בבינתא לא משכחא ליה אי כטרפא דדר פארו וסבר ר' יוסי על המויק להרחיק את עצמו והתנן ^ארבי יוסי אומר אע"פ שהבור קודמת לאילן לא יקין שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אלא לעולם ר' יוסי על הניק ס"ל ולדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי ^בעל הניק להרחיק את עצמו יואפי' משרה וירקא לא בעי רחוקי אלא לדירכו דאמריתו על המויק תינח משרה וירקא דהני מוקי הני והני לא מוקי הני אלא חרדל ודבורים תרוייהו מוקי אהרדי ורבנן דבורים לחרדל לא מוקי ליה אי בבינתא

מסוד דמרי' ליה לארעיה ומזיק השני בדי'ס נכותל כורו של ראשון נכך על השני להרחיק
לא סמך היכי משכחת לה דבעל המהדרל ירחיק כל ההרחקה דרבנן ולבני יוסי לא ירחיק כלל
ואחד להרחיק חצי ההרחקה ואפילו סמך בעל דבורים מחלה ים של סלקס הואיל ושלא עדין
ל ומכר לה שדה והלוקח העמדי דבורים וסברי דנכסיה דדבורים לא מוקי להרל בעל
מך בהיאר א"ע" דגבי אילן כסמכיה בהיאר אמרי דלא יקור חי מילי אילן שעשי לעמוד שנים
כרשיון והרל לא דהכי נמי אמרינן גבי אילן אם הנור קדם קולץ וטמן דמיס א"ע" דסמך
באילורו אינו נראה שימנו דמיס אלא טעמא להפסד מרובה משאו ורבי יוסי סבר דדבורים
להרחיק כיוון דבעל חרל לא עשה כלל כהוגן ומאוס הכי נמי לא עשה שלא להוקמי כסמך
דיך לרחוק ולומר לרבנן על המזיק להרחיק א"ע" שעשה בתיאר מה שביי גבי אילן ובור
מוקי להרל ופליגי ארבי יוסי דא"כ כיון דבעל דבורים סמך בהיאר ולא עשה שלא כהוגן לא
ואם תאמר טוקי פלוגמיהו בלא לוקח דרבנן דדבורים לא מוקי להרל דרך בעל חרל הסבר
ולה ולבני יוסי כיון דתרווייהו מוקי אחרדי אין לבעל המהדרל להרחיק כל ההרחקה אלא החצי
דיך לסמוך די מהי ע"ט טעמא דרבנן קו דבהיאר נכסיהו משרה ורשיון למה אילן להרחיקו
ויקויה כשכח דבורים כיון שגם הם מוקי דס"ד דדבורים נמי מוקי להרל לכ"ע ועוד מ"ט דרבי
יריס נמי מוקי להרל אפילו משרה וירק כיון שגעשה המשרה בהיאר לא יעטרך להרחיק כמו
הן ומוק סברי רבנן על המזיק להרחיק את עצמו א"ע" שעשה בתיאר והכי ע"ל בעל המהדרל
ע"ק מחללה דבתיא' שעדורים אינם מוקים להרל דלכך נשת ע"ט שעשה בתיאר והכי ע"ל בעל המהדרל
עצמו משרה סמיכת חרל א"ע" שהוא מוקי ולא יקור א"כ אפילו משרה וירק נמי וי"ה דה"מ
דבורים מוקי נמי להרל דקתי ואוכלות לגלוגי חרלי אלא ינחא ליה למינקט קושיא דאפי' משרה
(ו): **בבבב** דבבר רבי יוסי ע"י הניח אחריו וכו' ז"ל פירוש זה דוח הקשה אינו אמת
וחת כל דהא לדריה אלא ינחא ליה לאכ"ז דלמר סמך ולא הוה קשה לי מדי וסבר רבי יוסי
הוה ידע שפיר המקשה דדבורים להרל לא מוקי רבנן אלא המקשה הוה לא דיע בה
כיון דרבנן חשיב בעל דבורים נזק ולא מוקי שמרשיון לבעל חרל להרחיק q על גב שהס
ויאר לא חשיב מוקי ועל בעל חרל להרחיק א"כ גם לרבי יוסי חשיב נזק ואפי' מורה לסמוך
ירחיק את עצמו אי הכי אפילו משרה וירק נמי כן סברא דלרבי יוסי חשיב בעל דבורים
קנה שלא כהוגן ורבנן לא ידעו מהו סברא דאין סמך כלל לפלוגיהו בתיא' ונשני דעולם
להרל אלא דס"ד דדבורים לא מוקי להרל ולכן מרחיק בעל המהדרל ובמסקנא ו' ים לפרש
לא סמך היכי משכחת לה דנשאלתא אי סמך ו' כדמקסינן השאל ולא כמו שפי' לפה' שיחלקו
ונסמכו בהיאר א"ע" שגם הם מוקיין להרל כשיא' ור' יוסי מחיר לסמוך המהדרל מפני שבעל
ו' **וסבר** ו' יוסי ע"י הוציא ב' לקח על מקומו הוה ליה לאשקוי' אלא משום לאשקוי' ו' המזיק
להרחיק את עצמו אסקוה לכולה מילתא הכא ובלוקח דהכא אי אפשר לפרשו כפירוש
טעמינן לוקח דא"כ למה ירחיק המשרה כשיא' שם ירק כיון שטעוין לו שמוכר קנה סמיכה
קוונטרס ו' כ"י דר' מרדכי כן פי' ר"י להסויא לפי שיטת רש"י וקשה לו מה הולך לחלק
בין דלתה המזיק להניח משאו ו' למשרה וירק בהרחיקה המוקדמת כשנשנתו ועוד דקמי בתוספתא
כדכר עשיתי בחוק שלך כך אני עושה בחוק שלי משמע דדבורים סמך מחלה ומפרש רבינו
ר' ריבא קסברי רבנן על המזיק להרחיק את עצמו והשאלה הדר ביה מכל שניי' דלעיל דודאי
ירק דמזיק משום דקמי סברי רבנן דדוקא בעל המזיק להרחיק את עצמו דהייני כ' איבא דקא
הסומך מוקי ולא סמך דקא אסקוה אפי' רבנן אלא דוקא בור משום טעמא דכל מרא ומורה דקא
כן מוקי אפילו כ' ליכא בור ויכוין לרבנן נמי סמך אתי שפיר פלוגמיהו כדפרישית לעיל אליבא
רבנן שסמך בעל דבורים מחלה משום דא"כ לא היה מחיר ר"י לסמוך לבעל המהדרל כיון דבעל
בדמקסינן בלא לוקח שעשה אלא שלא כהוגן בעל הדבורים מחיר רבי יוסי לבעל המהדרל לסמוך
וסקנא ו' לא נטמן לחלק בין לוקח האילן ללוקח המהדרל ולבני המהדרל נמי כדי להניח מתניין
יטויו דלעיל ואח"י נמי שפיר דמרי' שמר נמי בעל דבורים מחלה נמי שמוכה בתוספתא:

מסורת הש"ס

(א) לקחתן סה"ב (ב) שיץ לע"ה.
(ג) ל"ל חצט ומן. חת"ם.
(ד) ל"ל נס. רש"ם. (ה) חזיק.

הגהות הב"ח

(א) וְיָשָׁב אֶל יְהוָה וְהָיָה עִמּוֹ
לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ כִּי
הִרְחֹקָה: (ב) בֹּא"ד
לְהַחֲיוֹת
(ג) אִתָּךְ דִּי' וְלֹא לֹא לִי
דִי' וְסָבַר וְחָתִים דִּי' מְכַלֵּם
וְכִי וְנִי דְנוּרִים אֵלֵי הַדִּי'
וְחָתִים לִי דִי' לְנִטְנִי:
(ד) בֹּא"ד לִי סָמִיךְ פְּלִיגִי
כְּדִמְחִיקֵן וְכִי: (ה) בֹּא"ד
שִׁמְלִיקִי מִזֶּה לְדִרְכֵּן מִלִּי:

רבינו נרשום (המשך)

[illegible]